

**RECENZJA w postępowaniu o nadanie tytułu
profesora panu dr hab. Piotrowi Salaberowi
prof. AM w Bydgoszczy**

Kandydat do tytułu profesora Piotr Salaber jest absolwentem Bydgoskiej Akademii Muzycznej, wydziału Wychowania Muzycznego w roku 1990 oraz wydziału Kompozycji i Teorii Muzyki w roku 1999. Stopień doktora w dyscyplinie artystycznej dyrygentura uzyskał w roku 2005 na podstawie koncertu oraz pracy pt. *Rola dyrygenta i kierownika muzycznego w zróżnicowanych aparatach wykonawczych w procesie przygotowania i wykonania spektaklu w teatrze dramatycznym*, nadany uchwałą Rady Wydziału IV AM im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

Stopień doktora habilitowanego otrzymał w roku 2012 na podstawie oceny dorobku artystycznego oraz rozprawy habilitacyjnej *Dyrygent w studio, czyli mikrofon zamiast publiczności. Specyfika pracy dyrygenta pod czas nagrań muzyki filmowej i teatralnej*. Od roku 2010 jest zatrudniony w swojej macierzystej *Almae Matris* w Bydgoszczy, obecnie na stanowisku profesora uczelni.

Z powyższego wynika szczegółowy krąg zainteresowań muzycznych kandydata, jakim jest muzyka w teatrze i filmie, także w słuchowiskach radiowych i programach telewizyjnych.

Dorobek artystyczny Piotra Salabera opiera się na 2 filarach: kompozycji i dyrygenturze. Dokumentacja podaje, iż od roku uzyskania habilitacji (2012) Jest autorem muzyki do 37 spektakli teatralnych, której realizację przygotował i dyrygował osobiście. Niewątpliwie ten nurt twórczości kandydata został zapoczątkowany objęciem w roku 1994 funkcji kierownika muzycznego Teatru Polskiego w Bydgoszczy. W dalszych latach tworzył muzykę dla teatrów Ateneum i 6 piętro w Warszawie, Teatru Nowego w Łodzi, Teatru Miejskiego w Gdyni, Pantomimy Wrocławskiej, Teatru Powszechnego w Radomiu czy wielokrotnie Teatru Polskiego Radia. Dla tego ostatniego „oprawił muzyką” takie spektakle jak: *Treny Jana Kochanowskiego*, *Romantyczność*, *I ciągle widzę ich twarze*, *Powiedz to słowo – listy Wisławy Szymborskiej*, *Pistolet*. Należy w tym miejscu podkreślić powszechność odbioru sztuki Piotra Salabera, której grono odbiorców dzięki przekazowi na falach eteru mogła liczyć od kilkuset tysięcy do nawet kilku milionów słuchaczy. I mimo, iż w spektaklach teatralnych - inaczej niż w operze – muzyka stanowi zazwyczaj drugi plan, to jednak bez niej – zwłaszcza w dzisiejszych czasach, gdy teatr staje się obszarem wielkiej syntezy sztuk - niemal żadnemu dziełu scenicznemu nie uda się w pełni dotrzeć do widza i odbiorcy. Należy więc w tym miejscu podkreślić wielką kulturotwórczą rolę kandydata do profesorskiego tytułu, w tym jego znaczenie dla kształtowania muzycznych gustów i wrażliwości społeczeństwa.

Piotr Salaber jest także twórcą uznanym poza granicami Polski, współpracował z teatrami w Chinach, na Tajwanie, Węgrzech, w Kanadzie, Francji i Rosji.

Jego muzyka została utrwalona na 10 płytach DVD, CD i winylu, w tym 5 to płyty całkowicie autorskie.

Twórczość teatralna i filmowa została nagrodzona na Festiwalu Teatrów Lalkowych w Szanghaju (2012), Wyróżnieniem Marszałka Wojewódctwa Pomorskiego (2017), Nagrodą Kompozytorską AMADEUSZ (2017), Honorową Perłą Polskiej Gospodarki (2017). Szczególną i niewątpliwie prestiżową medialnie nagrodą było odstonięcie w 2012 roku ławeczki z muzyką Piotra Salabera w Alei Radiowej Trójki w Warszawie,

niezwykle opiniotwórczej i popularnej rozgłośni, ostatnio – niestety - zniszczonej przez polityczne przepychanki i skandale.

O uznaniu w środowisku teatralnym świadczą również zaproszenia do współpracy przez wybitnych reżyserów. Należy tu wymienić takie wielkie nazwiska z przeszłości jak Gustaw Holoubek, Kazimierz Dejmek, a obecnie Janusz Kukuła, Andrzej Wojtyszko, Jarosław Kilian, Krzysztof Gosztyła.

Jako dyrygent Piotr Salaber dyrygował m.in. Chórem i Orkiestrą Filharmonii Pomorskiej, Toruńską Orkiestrą Symfoniczną, Polską Orkiestrą Radiową, Qubudaj Zanubia Zenekar na Węgrzech, a także wieloma orkiestrami i zespołami tworzonymi do konkretnych projektów zarówno koncertowych, jak i teatralnych oraz filmowych. W programach koncertów pojawiają się głównie kompozycje i aranżacje samego kandydata.

Jako swoje wybrane największe osiągnięcie Piotr Salaber podaje koncert monograficzny pt. Piotr Salaber i jego goście, który odbył się 19 stycznia 2018 w Sali koncertowej Filharmonii Pomorskiej z udziałem Orkiestry Symfonicznej FP, Chóru Kameralnego AM w Bydgoszczy, solistów: Markusa Stockhauzena, Katarzyny Dudy, Pauliny Janczak oraz Sebastiana Wielądka. Program koncertu obejmował przekrój twórczości Piotra Salabera – w sumie 12 kompozycji orkiestrowych, instrumentalnych i chóralnych. Niestety dokumentacja nie zawiera zapisu fonograficznego tego wydarzenia. Poszczególne utwory są dostępne w innych nagraniach, natomiast z opisywanego dzieła istnieje jedynie relacja telewizyjna TVP oddziału Bydgoszcz.

Na jej podstawie, ale także innych dostępnych nagrań należy stwierdzić, iż muzyka Piotra Salabera mimo swego służebnego i często użytkowego charakteru zawiera indywidualne i w pełni profesjonalnie kształtowane cechy muzyki artystycznej. Należy do nich bogata harmonika o często rozszerzonej tonalności, bardzo sprawne operowanie kolorystyką instrumentalną i wokalną, znakomite wykorzystanie techniki

instrumentacyjnej z szeroką znajomością możliwości poszczególnych instrumentów. Ilustracyjność tej muzyki, a przede wszystkim bogactwo stosowanych środków w służbie wyrazu artystycznego stanowi o jej oryginalności i niepowtarzalności.

Na styku muzyki popularnej i klasycznej leżą także duże dzieła Piotra Salabera: oratorium *Non omnis moriam*, *Suite-ness of freedomm* oraz *Missa Mundana*. Dzieła te najpełniej oddają szerokie spektrum kompozytorskiego warsztatu kandydata, znakomite wykorzystując związki słowa z muzyką, a także otwierając bramy sztuki wysokiej dla szerszej i mniej wyrobionej publiczności. To kolejna wielka zasługa kandydata, tym razem na polu edukacji muzycznej społeczeństwa.

Oprócz działalności artystycznej p. Piotr Salaber jest również doświadczonym i aktywnym pedagogiem. Od 2006 roku wykłada Muzykę Filmową w Instytucie Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, a od 2010 roku w Bydgoskiej Akademii Muzycznej prowadzi przedmioty: Literatura Muzyki Filmowej i Musicalowej, Wiedzę o Teatrze, Muzyka w Teatrze, Kompozycja Muzyki Filmowej i Teatralnej, Instrumentacja, Improwizacja Fortepianowa.

Był promotorem 12 prac licencjackich i 11 prac magisterskich.

Ma na swoim koncie 3 recenzje w przewodach doktorskich (na Uniwersytetach rzeszowskim, Śląskim i Jagiellońskim) i recenzję w postępowaniu habilitacyjnym Szymona Wyrzykowskiego w 2017 roku.

Piotr Salaber był także promotorem doktoratu mgr Adrianny Wtorkowskiej-Kubińskiej zakończonym w Bydgoskiej AM w roku 2019. Tytuł rozprawy doktorskiej to *Muzyczny język sacrum w wybranych kompozycjach na chór dziecięcy i żeński*.

W ramach działalności pedagogicznej prowadził także gościnne wykłady i referaty na konferencjach naukowych w Bydgoszczy, Petersburgu i Vancouver.

Istotna jest działalność kandydata na polu edukacji artystycznej dla dzieci, jako m.in. szefa muzycznego cyklu koncertów pt. *Bajkowa Lokomotywa*, a także jurora licznych konkursów i festiwali.

KONKLUZJA

Podsumowując całokształt dorobku naukowego, artystycznego i pedagogicznego dra hab. Piotra Salabera należy stwierdzić nieustanną aktywność na wszystkich polach działalności, nieustanne podejmowanie nowych wyzwań artystycznych, a także skuteczne działanie na styku dziedzin sztuk muzycznych oraz filmowych i teatralnych. Dorobek kandydata wnosi znaczny wkład w rozwój tych dyscyplin i spełniając wymagania o których mowa w Art. 227 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” stanowiąc wystarczającą podstawę do ubiegania się o przyznanie tytułu profesora sztuki muzycznej, który to wniosek w pełni popieram.

